

Spørgsmål 92:

»Såfremt en organisations ledelse træffer en principbeslutning om, at organisationens selvstændige lokalkredse alle skal yde et tilskud på 19.500 kr. til et bestemt partis landsorganisation, er disse tilskud da oplysningspligtige?«

Svar:

Justitsministeriet har forstået spørgsmålet således, at der med »organisationer« sigtes til private foreninger (herunder arbejdstager- og arbejdsgiverforeninger), der yder tilskud til de politiske partier.

Det følger af lovforslag L 243, at pligten til at oplyse navn og adresse på tilskudsydere alene gælder i tilfælde, hvor det pågældende parti i regnskabsåret fra den *samme* private tilskudsyder modtager tilskud, der tilsammen overstiger 20.000 kr.

I det omfang de nævnte lokalkredse i forhold til hinanden og i forhold til organisationens ledelse må betragtes som selvstændige juridiske personer, indebærer lovforslaget, at tilskud på 20.000 kr. eller derunder, som ydes af de enkelte lokalkredse af egen formue, ikke vil være omfattet af pligten til at offentliggøre tilskudsydernes navn og adresse.

Det anførte må efter Justitsministeriets opfattelse gælde, selv om de pågældende tilskud ydes på baggrund af en principbeslutning i organisationens ledelse. Justitsministeriet forudsætter herved, at den omtalte principbeslutning alene har karakter af en uforbindende henstilling til lokalkredsene og således ikke indebærer en bindende disposition over lokalkredsens formue.

Spørgsmål 93:

»Vil ministeren tage initiativ til, at pligten ifølge L 243 til at oplyse tilskudsgiverens navn og adresse også kommer til at omfatte tilskud fra Folketinget og offentlige institutioner?«

Svar:

Efter lovforslag L 243 er det alene identiteten på *private* tilskudsydere, der (for visse tilskuds vedkommende) skal anføres i regnskabet.

Lovforslaget omfatter således ikke tilskud, der ydes af offentlige institutioner, herunder Folketinget. Dette hænger sammen med, at offentliggørelsesordningen – som nævnt under pkt. 3.2 i de almindelige bemærkninger til lov-

forslaget – har til formål at give interesserede mulighed for at danne sig et overblik over partiernes eventuelle økonomiske tilknytningsforhold.

Det anførte formål tilsiger efter Justitsministeriets opfattelse ikke at lade offentliggørelsesordningen omfatte tilskud fra offentlige institutioner. Sådanne tilskud vil i øvrigt ofte være lovbundne, således at det af retsgrundlaget for tilskudsordningen – eventuelt i sammenhæng med oplysninger om partiets seneste valgresultat – uden videre kan aflæses, hvor store tilskud partiet har modtaget. Det gælder f.eks. for den offentlige partistøtte.

Spørgsmål 98:

»I fortsættelse af besvarelsen af spørgsmål nr. 23 bedes oplyst, i hvilket omfang afgørelser truffet i den offentlige forvaltning efter den heromhandlede lovgivning kan indbringes for Folketingets Ombudsmand.

I hvilket omfang har Folketingets Ombudsmand indseende med sager, hvor folketingsmedlemmer måtte være personligt involveret?«

Svar:

I følge § 1, stk. 1, i ombudsmandsloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 642 af 17. september 1986, har Folketingets Ombudsmand indseende med statens civile og militære forvaltning samt kommunernes forvaltning. Ombudsmandens kompetence omfatter den offentlige forvaltning. Heraf følger modsætningsvis, at Folketinget og dets organer falder uden for ombudsmandens kompetence. Endvidere er institutioner, der er organiseret på privatretligt grundlag som f.eks. politiske partier, ikke undergivet ombudsmandens kompetence.

For så vidt angår den statslige forvaltning gælder det, at alle statslige forvaltningsmyndigheder uanset funktioner og organisationsformer er omfattet af ombudsmandens kompetence.

For så vidt angår ombudsmandens kompetence over for (amts)kommunerne følger det derimod af ombudsmandslovens § 4, stk. 2, at kompetencen kun omfatter de sagsområder, hvor der er hjemmel for rekurs til en statsmyndighed, og at den samlede kommunalbestyrelses virksomhed ikke er undergivet ombudsmandens kontrol.